

Η ΜΕΤΟΙΚΕΣΙΑ ΜΟΥ

(διήγημα παράκαιρον)

“Ανευ ιατρικής συμβουλῆς ἀπερχόμην εἰς τὰ ὀλίγα ἐπιπλά του δωματίου μου νὰ κάμω καὶ ἐγὼ κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν ἡμερῶν τοῦ Σεπτεμβρίου ἕνα μικρὸν περίπατον. Εἶνε τόσον ραχητικά, ἡ ὄψις των τόσον ἐρρυτιδωμένη καὶ τὰ ὄρθρων ἐπὶ τοσοῦτον ἡκρωτηριασμένα, ὥστε ἕνεκα τοῦ περιπάτου αὐτοῦ ἤμην πεπεισμένος ἐκ τῶν προτέρων, ὅτι οὐδεμίαν θὰ ὑφίσταντο βλάβην. Ἀλλως τε καὶ ἐὰν εἶχον πλήρη τὴν βεβαιότητα, ὅτι ἡ μοναδική μου τράπεζα ἤθελε στερηθῇ καὶ τῶν τεσσάρων ποδῶν της καὶ ὅτι τὸ μικροσκοπικὸν τετράγωνον κάτοπτρόν μου ἤθελεν ἀπολέσει καὶ τὸ ἄλλο ἥμισυ τῆς ὕψους, ὡς ἀπώλεσε ἐκ τῶν κακοῦθων μυῶν τὴν στιλπνότητά του, πάλιν θὰ ἀπερχόμην τὸν κοπιώδη αὐτὸν περίπατον.

Δὲν θὰ τὸ ἔκαμνον ἐξ ἰδιοτροπίας, ἀλλὰ διὰ ν’ ἀποφύγω τὰς φοβερὰς ἐπιθέσεις, ὧν τῶν ἐντόμων τοῦ γνωστοῦ κόσμου, ἅτινα φαίνεται εἶχον μόνιμον κατοικίαν τὸ δωματίόν μου, καὶ τὰς φοβερώτερας ἐπιθέσεις τοῦ οἰκοδεσπόμου μου, ὅστις ἀπὸ τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς μοὶ ἐζήτει τὸ ἐνοίκιον τοῦ ἐπομένου καὶ παρεπονέινο διαρκῶς... διατὶ νὰ μεγαλύνουν ἡ ἡμέραις τώρα τὸ καλοκαίρι.

Ἐννοεῖται εὐκόλως, ὅτι ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας, ὑπὸ τοιούτους πολέμους δηλαδὴ ἤθελα νὰ εἴπω, κατέστη ἀφόρητος ἡ διαμονή μου ἐκεῖ. Ἀπερχόμην λοιπὸν ταχέως νὰ ἄρω τὸν κραβυτὸν μου μετὰ τῶν ἄλλων ἀχωρίστων συντρόφων του καὶ νὰ διευθυνθῶ εἰς νέον δωματίον.

Δὲν θὰ σὲ περιγράψω τὴν μεταφοράν των ἐπιπλῶν μου, ἡ ὁποία δύναται νὰ ἐπικληθῇ καὶ μετακομιδὴ λειψάνων. Δι’ ἑλλειψιν ἄλλης ὕλης πλέον ἢ ἀπὸ πάντες αἱ συναδελφοί μου ἐφέτος σὲ ἐγέμισαν τὴν στομάχον μὲ τοιαύτας περιγραφάς· θὰ σὲ εἰσγάγω ἀμέσως εἰς τὸ δωματίον. Συγγνώμην, ὅχι ἀμέσως· θὰ διέλθῃτε στενωποῦ αὐλῆς, θ’ ἀναβῇτε μικρὰν κλίμακα, θὰ διευθυνθῇτε πρὸς ἀπέραντον διάδρομον, θ’ ἀνέλθῃτε ἐτέραν κλίμακα ὡς τοῦ Ἰακώβ καὶ τέλος θὰ εὐρεθῇτε πρὸ τοῦ νέου δωματίου μου. Διὰ νὰ τὸ εὐρὴ κενεῖς εὐκόλως πρέπει νὰ ἔχη, ὅχι πλέον τὸν μῖτον τῆς Ἀριάδνης, ἀλλὰ φίλου μου δικηγόρου· καὶ εἶνε ζήτημα πάλιν, ἐὰν θὰ ἐπαρκέσῃ.

Ἡ ἐσωτερικὴ του διασκευὴ δεικνύει τὰς μακρὰς καὶ ἐπιπόνους ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας παρέσχε μέχρι τοῦδε εἰς τὸ γένος τῶν σπουδαστῶν καὶ τὰ ἄτεχνα ἐπιχρίσματα, ὅτι δὲν ἀμυρεῖ καὶ ἄλλων ζωικῶν ὄντων ἐκτὸς τῶν ἐνοίκων, μὲ ὅλας τὰς ἐνόρκους διαβεβαιώσεις τῆς οἰκοδεσποίνης περὶ τοῦ ἐναντίου. Ὅσοιδήποτε ὅμως καὶ ἂν ἦσαν οἱ σύνοικοί μου, ἤλπιζον, ὅτι θὰ ἦσαν κατὰ πολὺ ὀλιγώτεροι τῶν πλίκων καὶ ὑπὸ τοιαύτας σκέψεις ἐνεκαθιδρύθην εἰς τὸ νέον μου ἐνδιαίτημα τοποθετήσας τὰ ὀλίγα πλὴν καρτερικὰ πράγματα μου.

Δὲν πιστεύω ὅ ἐκ τῆς μετακομίσεως κόπος νὰ ἐπέδρασε τοσοῦτον, ὥστε τὰ μέλη μου λίαν προώρως νὰ ζητήσωσιν ἀνάπαυσιν, ὅφειλω ὅμως ὡς χριστιανὸς ὀρθόδοξος νὰ εἴπω τὴν ἀλήθειαν· ἔσχον τὸν ἥρωισμὸν ν’ ἀναγνώσω αὐθημερὸν

τὴν «Πρωίαν» καὶ νὰ ρίψω ἐν βλέμμα εἰς τὸν «Σύλλογον». Πιθανὸν τὰ ἄρθρων νὰ ἐπέδρασαν ὡς ναρκωτικὰ, ἀλλὰ καὶ πιθανὸν νὰ μὴ ἐπέδρασαν ποσῶς· δὲν θέλω νὰ ἐπιδαρύνω κατ’ οὐδέν λόγον τὴν συνείδησίν μου. Ὑπέκυψα εἰς τὴν ἀναπόδραστον φυσικὴν ταύτην ἀνάγκην, ἀλλ’ ὦ τοῦ παρὰδόξου θαύματος! δύο στρατεύματα κορέων πολυκριθότερων τῶν ρωσικῶν ταξιαρχῶν κατελθόντα ἐκ τῆς στέγης ἐθεώρησαν κατὰλληλον πεδίου πρὸς σύναψιν μάχης τὴν κλίνην μου καὶ κοινὸν ἐχθρὸν ἐμέ. Εὐκόλως ἐννοεῖται, ὅτι πρὸ τοιούτου ἐχθροῦ ὑπεχώρησα ἀμέσως καταλιπὼν τὴν κλίνην μου καὶ ἐνθρονισθεὶς ἐπὶ τοῦ ταλασιπώρου καθίσματος μου ἱκανοῦ διὰ τῶν τριγμῶν του νὰ ἀποδιώξῃ, ὅχι μόνον τοὺς ἐπιδρομὰς αὐτοὺς, ἀλλὰ καὶ ὅλους τοὺς κωφούς, οἵτινες δὲν εἶχον τὴν πρόνοιαν ν’ ἀκούσωσι τὰς ἐφημερίδας καὶ νὰ ἀποτανωθῶσιν εἰς τὸν ἐν Παρισίοις ἐπαγγελλόμενον τὴν ἱστίαν των κ. Νικολσόν. Ἐν τῇ ἀγωνιώδῃ ταύτῃ θέσει ἔμεινα μέχρι τοῦ λυκαυγυὸς, ὅποτε αἱ μὲν ἐχθροὶ μου ὑπεχώρησαν εἰς τὰ ἴδια φοβούμενοι τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, ἐγὼ δὲ ἔσπευσα ν’ ἀναπληρώσω τὸν ἀπολεσθέντα ὕπνον μου.

Κοινὴ παροιμία λέγει, ὅτι τὰ ἀτυχήματα ἔρχονται σωρηδόν, καὶ δὲν εἶνε ψευδές. Τῆς πικρᾶς ταύτης ἀληθείας εἶμαι ἐγὼ διαπύσιος κηρυξ ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ταύτης. Ἡ μικρὰ θυγάτηρ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τοῦ ἀνω πατώματος ἤρχισε νὰ παίζει τὸ κλειδοκύμβαλλον της, ὁ πάροικός μου τελειόφοιτος τῆς Νομικῆς ν’ ἀναγινώσκῃ μεγαλοφώνως τὸν περὶ ἀροτριῶντων κτηνῶν νόμον καὶ ὁ ἐνοικιαστὴς τοῦ κάτω πατώματος νὰ δέρῃ ἀνοιχτερομένως τὸν δεκαετῆ υἱὸν του ἀρνούμενον νὰ μεταβῇ εἰς τὸ σχολαῖον καὶ φωνάζοντα ὡς δέκα Ἕλληνες ἡθοποιοί. Εἰς ἐπίματρον ὧν ταύτων ἦλθεν ὁ ἐφημεριδοπώλης καὶ ὁ γκαλκτοπώλης τοῦ πρώην ἐνοικιαστοῦ, οἵτινες ἕνεκα, φαίνεται, ἐκρεμῶν λογαριασμῶν ἐφιλοδώρουν ἡμιστά κοσμητικὰ ἐπιθετὰ εἰς τὸν προκάτοχόν μου, καὶ τελευταία ἡ οἰκουρὰ τῆς ὁποίας αἱ διαστάσεις ἡμιλλῶντο πρὸς τὰ ἐν τοῖς ὁδοῖς ἐκτεθειμέναι βυτία καὶ καθαριότης ὑπερέβαινε τὰ ὅρια τοῦ ὑποφρετοῦ.

— Βέβαια, θὰ κοιμήθηκες καλὰ, μοὶ εἶπε· ἐμεῖς ἐδῶ ἔχουμε μεγάλη ἡσυχίαν. Μόνο ἡ ἀπάνω ποὺ παίζει πιάνο, τὸ παιδί τοῦ κάτω ποὺ κλαίει καὶ ὁ κύρ Βασίλης ποὺ διαβάζει φωνάζοντας...

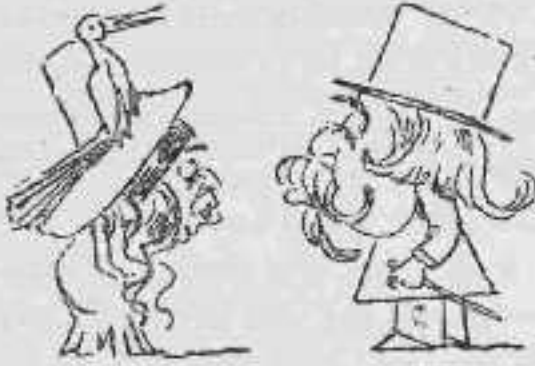
— Καὶ αὐτὰ ὅλα συμβαίνουν καθε μῆρα.

— Μάλιστα, ἀλλὰ νὰ πᾶς ἄλλου νὰ δῆς τί γίνεται... Ἀλήθεια παιδί μου, προσέθηκε, ἦλθα νὰ σε παρακαλέσω καὶ γιὰ τὸ νοῖμι γιὰτὶ ξέρεις ἐμεῖς πάντα συνειθίζουμε προπληρωτέο.

Ὅλα πιθανὸν νὰ ἦσαν ὑποφερτά, ἀλλὰ ἡ τελευταία ἀπαίτησις! Μὰ τότε διατὶ νὰ μετοικήσω; Εἰς τὸ παλαιόν μου δωματίον εἶχον τὰ ἔντομα καὶ τὸν οἰκοδεσπότην· ἐδῶ κοντὰ εἰς ὅλα αὐτὰ ἐν κλειδοκύμβαλλον, τὸν κύρ Βασίλη καὶ τὸ δαιμονισμένον παιδί τοῦ ἐνοικιαστοῦ. Ἐσκέφθην νὰ φύγω καὶ πάλιν· ἔκρινα καλὸν νὰ ἄρω ἐκ δευτέρου τὸν κραβυτὸν μου μετὰ τῶν ἄλλων συντρόφων του, καὶ τὸ ἐπράξα αὐθημερὸν μακκαρίζων τοὺς πρᾶεις, τοὺς ἐλεήμονας, τοὺς πτωχοὺς τῷ πνεύματι καὶ τοὺς ἀπηλ-

λαγμένους ἐξ ὅλων τῶν πληγῶν, αἵτινες ἐμάστιζον ἐμέ. Τὰ αὐτὰ εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι θὰ ἔπαθον καὶ ἄλλοι πολλοί. Ἄς εἶνε τοῦτο ἡ μόνη μου παρηγορία.

Τσοπανάιος

— Πρὸς τί τὰ τόσα κατάρτια εἰς τὴν Ἐκθεσιν;
— Διὰ νὰ δείξουν πῶς καταρτίσθη πλέον.

ΔΥΟ ΚΛΑΣΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

[Σήμερον ἀντὶ νὰ συλλέξωμεν μαργαρίτας ἐκ τοῦ στέμματος τῆς σι-
πετῆς χορείας τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις συναδελφικῶν δημοσιεύμεν τὰ πολ-
λῆς σημασίας κάτωθι δύο ἔγγραφα. Ἐλπίζομεν, ὅτι δὲν θὰ γολο-
θῶσιν ἐκ τούτου ὡς παραγκωνιζόμενοι οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις συνάδελφοι
ὅπως ἔχομεν πνποίθῃσιν, ὅτι δὲν θὰ δυσανεστηθῶσιν οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν
ἐκ τῆς τοιαύτης μεταβολῆς].

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΕΦΟΡΟΣ...

Πρὸς τοὺς κυρίους Δημάρχους τῆς ἐπαρχίας

Κατὰ τὰ διατασσόμενα τοῦ ὑπ' ἀριθ. 6570 ε.ε. τηλε-
γραφήματος τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν Παρακα-
λοῦμεν ὑμᾶς Κύριε Δήμαρχε ὅπως σφραγίσεται διὰ Ἰ-
σπανικοῦ κυροῦ καὶ μὲ τὴν σφραγίδά τῆς ὑπηρεσίας σας
τοὺς λέβητας ὡς καὶ τὰ ἐν ὑπαίθρῳ ἐργαζόμενα διὰ κινή-
των λεβήτων δηλωθέντα καὶ μὴ δηλωθέντα (Καζανίων)
ἀμπελοκτημόνων ὑπόκεινται εἰς ἀπάσας ὑποχρεώσεις οἶνο-
πνευματοποιῶν πρώτης κατηγορίας χρεούμενοι κατὰ τὸ
ἄρθρον 7 τοῦ σχετικοῦ Β. Διατάγματος μὴ δηλωθέν καὶ
παραχθέν σούμα ὑπόκεινται εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος οἶ-
νοπνευματοποιῶν εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις ὑπόκεινται
καὶ διὰ πραχθεῖσαν σούμαν ἐκ στεμφύλων συγγενῶν τῶν
ἡ γειτόνων καὶ μᾶς ἀποστέλλεται τὰ πρωτόκολλα τῆς
παρ' ὑμῶν σφραγίσεως, Ἐπομένως διὰ πάσαν ὀλιγωρίαν
καὶ καταδολίευσιν Σῆς ἐγκαθιστῶ προσωπικὸν ὑπεύθυνον.

Ο ΟΙΚΟΝ. ΕΦΟΡΟΣ...

ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἀθῆνας.

Σεβαστὸν Ὑπουργεῖον εἶναι ἀληθές, ὅτι κατὰ τὰς 2
Ἰουλίου ε. ἔτους ἡ συνταξιούχος Παρασκευὴ χήρᾳ Ἀνα-

στασίῳ, ποίησε ἀναφορὰν, ἣν ὑπέβαλλεν πρὸς τὸ Ὑπουρ-
γεῖον, δι' ἧς ζητούσῃ νὰ μεταφέρῃ τὴν διαμονὴν τῆς ἀπὸ
1 Ἰουλίου ε. ἔτους, εἰς Ἀθήνας, καὶ ὅτι ἡ εἰρημένη Πα-
ρασκευὴ ἐπειδὴ ἦτον ἀγράμματος, τὴν ὑπέγραψα κατ' αἴ-
τησίν τῆς ἐγὼ αὐτός, μήπως δι' αὐτῆς τῆς ἀναφορᾶς,
ἐπῆλθε Λάθος, καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπουργείου νὰ μεταθέσῃ τὴν
δικονομὴν αὐτῆς εἰς Ἀθήνας, διέταξε ἀντιγράφως τὴν με-
τάθεσιν τοῦ Ὑποφαινομένου, ἐπάνεγκες νὰ ἐξετασθῇ ἡ
αἴτησις τῆς διαλειφθείσης, ὅπως καὶ αὕτη μὴ ἀδικηθῇ,
ὅπως ἐπῆλθε ἡμῖν ἀδικία διότι ἄλλη ἀναφορὰ δὲ οὐδα-
μοῦ ὑφίσταται πρὸς τὸ Σεβαστὸν Ὑπουργεῖον.

Ὁ ἀπόστρατος Ὑπομαίραρχος

Ρευεσοχίτη

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ

ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΗΣ ΣΟΦΙΑΣ

Εἰς τὸ περικαλλὲς βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Βίλμπεργ
ἐκομίσθησαν ὡραιόταται φωτογραφίαι τῆς Μνηστῆς
τοῦ Διαδόχου Σοφίας εἰς διάφορα μεγέθη, καὶ ἐν ὅλῳ

13.000.

Πωλοῦνται πρὸς δρ. 1,50, 2, καὶ 3.

ΝΕΑ ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Μηνιαῖον περιοδικὸν σύγγραμμα διὰ δεσποίνας καὶ δεσποινίδας, περιέ-
χον ποικίλα σχέδια χειροτεχνημάτων μετὰ τερπνῆς φιλολογικῆς ὕλης.

Συνδρομὴ ἐν Ἀθῆναις δρ. 8. Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις δρ. 9. Ἐν τῇ
Ἐξωτερικῇ δρ. 10.

Διεύθυνσις: Πλατεῖα Λουδοβίκου ἀριθ. 11.

LA SAISON

Ἐφημερίς τοῦ αὐροῦ. Ἐκδίδεται κατὰ δεκαπενθημερίαν. Ἀπλὴ ἔκδο-
σις ἐν Ἀθῆναις δρ. 10. Ἐκδόσις πολυτελείας, ἥτοι μετὰ τριῶν εἰκόνων
χρωματιστῶν δρ. 20. Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις ἀπλὴ ἔκδοσις δρ. 12,
πολυτελείας δρ. 24.

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ «ΝΕΑΣ ΠΗΝΕΛΟΠΗΣ» ἀναλαμβάνει
τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν εἰς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας. Δίχεται
παραγγελίας βιβλίων εὐρωπαϊκῶν καὶ πωλεῖ τὴν φωτογραφίαν τῆς Σοφίας
Δωροθέας μνηστῆς τοῦ Διαδόχου πρὸς δρ. 1.50

Τὸ ἄρτι ἐκδοθὲν 7ον φιλῶν τῆς ΝΕΑΣ ΠΗΝΕΛΟΠΗΣ περιέχει:
Χειροτεχνήματα, Οἰκιακὴ οἰκονομία παρ' Ἑλλήνων ὑπὸ Σ. Ζύ-
γουρα, Ποίημα ὑπὸ Ἀλεξ. Ρ. Ραγκαδά, Ὁ Εὐτυχὴς Ἀνθυπολε-
χαγὸς ὑπὸ Φ. κλπ.

ΤΟ ΑΣΤΥ συνιστᾷ θερμῶς εἰς τοὺς ἀναγνώστας καὶ συνδρομητάς του
τὸ ἀνετίμω ἀξιόλογον περιοδικὸν ΝΕΑ ΠΗΝΕΛΟΠΗ ὡς χρησιμώτα-
τον εἰς τὰς οἰκογενεῖς.